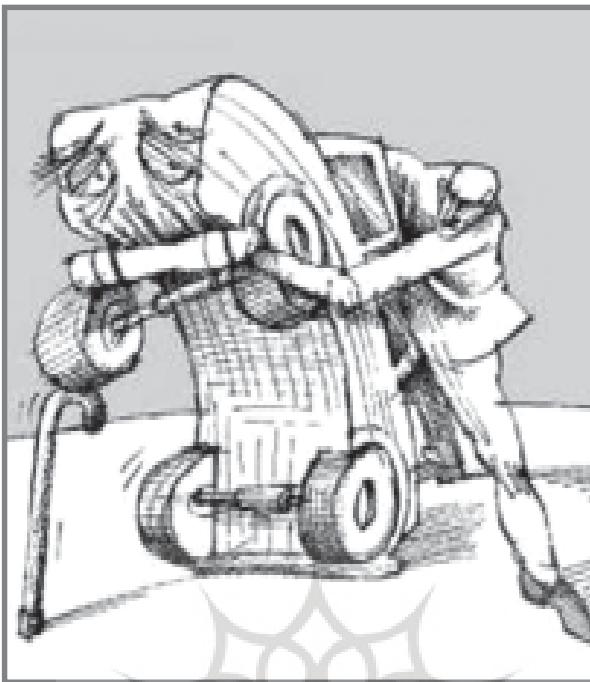

“زیرآبش را نزنیم!”

نگاه مجلس به صنعت خودرو

ارتقاء دهنده. اما به هر حال ما هنوز “خودروساز” نشده‌ایم و تبدیل شدن به یک خودروساز باوضعت فعلی آرزوی دراز است. البته بحث عمله بر سر این است که اصلاً ما باید خودروساز باشیم یا نباشیم. زیرا با توجه به ضرورت ارتقای فن‌آوری و دستیابی به تولید “نات” که هم اکنون در صنایع تیشرفت‌جهان مطرح است باید تحقیق کرد که ایران هم مایل به تولید نات و بدون خطای در عرصه خودرو هست یا خیر؟ وی در تحلیل این موضوع می‌گوید: تولید نات به اتمامسیون نیاز دارد و گسترش اتمامسیون برای تولید اینویه بدون شک کاهش اشتغال زایی را درستی خواهد داشت. موضوع اشتغال زایی نیز چیزی نیست که بتوان به راحتی در کشور از کنار آن گذشت. به اعتقاد اویت برای توفیق در این مسیر باید با دیگران (کشورهای همسایه و غیر همسایه) تعامل داشته باشیم. باید شرایطی را فراهم آوریم تا همسایگان از فن‌آوری ما بهره مند شوند و با آنها همکاری‌های عمیق تکنولوژیک داشته باشیم.

قطعات را تولید کنیم. البته مراکز تحقیقاتی صنعت خودروسازی قادر هستند دانش فنی ما را در آینده همکاری‌های عمیق تکنولوژیک داشته باشیم.

قطت گره

صنعت خودرویی گره گام به گام مسیر توسعه را متیموده و اکنون به یکی از قطب‌های خودروسازی جهان تبدیل شده است.

- (۱) رعایت استاندارد برای تأسیس کارخانه تولید خودرو (۱۹۶۷).
- (۲) همکاری فنی و تبادل تکنولوژی با شرکت‌های صاحت صنعت و اجرای برنامه درازمدت صنعت خودرو برای صادرات (۱۹۷۳).
- (۳) برنامه محدودسازی مدل‌های تولید خودرو (۱۹۸۱).
- (۴) کنار گذاشتن سیاست محدودسازی تولید و واردات و اتخاذ سیاست رقبت آزاد (۱۹۸۷).
- (۵) تلاش جهت تیوستن به صفت ۵ کشور برتر سازنده خودرو موسوم به تروژه ایکس-۵ (۱۹۹۲).
- (۶) اتخاذ سیاست موسوم به جی-۷ که هدف آن رسیدن صنعت خودروسازی کره به سطح آمریکا و ژاپن می‌باشد.

اجرای سیاست‌های یادشده موجت شده تا کره امروز به یکی از قطب‌های خودروسازی جهان تبدیل شود. براساس تیش بینی هلت صنعت خودروی کره سالانه ۵ تا ۸ درصد رشد را تجربه کرده است.

محمد حسین استکیت نماینده مردم اصفهان و عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس است. ضمن تأکید بر لزوم رفع تصدی دولت در صنعت خودروت به خبرنگار «اقتصاد ایران» می‌گوید: حضور تررنگ در مسایل خودروت در دولت‌های گذشته هم وجود داشته است. کما اینکه آقای جهانگیری را عده‌ای به نام وزیر خودروسازها می‌شناختند و در مت روژه‌ال-۹۰ هم خودروسازها فقط مجری بودند و تصمیم گیر واقعیت سازمان گسترش بوده است.

اما واقعیت اینجاست که دولت باید در همه عرصه‌های اقتصادی و به خصوص صنعت خودرو نقش یک ناظر را ایفا کند نه یک تاجر. اما مامی بینم که با ساختارهای فعلی وقتی مثلاً بحث قیمت خودرو مطرح می‌شودت دولت چون متای منافعش در میان است. به هر حال مجرور است مثل یک تاجر رفتار کند.

وی واگذاری سهام سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران با شیوه صحیح را مقدمه‌ای برای خروjt دولت از عرصه تصدی گری خودرو دانسته و می‌افزاید: مجلس هم مایل است تا حضور دولت در خودرو به سطح یک نظارت مطلوب برسد و در این رامت واگذاری سهام سازمان گسترش - البته به شیوه و روال سالم - می‌تواند راهگشای مسأله باشد. در حال حاضر که هزینه‌های بسیار زیادی بر روی صنعت خودرو انجام شده است. حیف است که زیر آت این صنعت را بزینیم. می‌شود با تصمیم گیری های صحیح و مدیریت شایسته صنعت خودرو را افعال خارت کرده و به سوی توسعه راهنمایی کنیم.

آیا تولید “نات” می‌خواهیم؟

گورک وارطان نماینده مسیحیان ارامنه شمال کشور و عضو کمیسیون صنایع و معادن که متیش از نماینده‌گی نیز در عرصه صنعت خودرو فعال بوده است. تبه خبرنگار مامی گوید: البته غیرمعمول نیست که دولت در صنایع مهم نقش داشته باشد و ستردن امور به غیر دولت با کمی تأخیر انجام شود. اما متأسفانه حقوق مصرف کننده به شدت تایمال شده است و دولتی بودن صنعت خودروت مشمر شمر نیست. امید است با اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی مبنی بر انجام خصوصی سازی و رفع تصدی گری دولتی این حق تایمال شده به جای خویش بازگردد.

وارطان معتقد است که ما خودروساز نیستیم و در نهایت توائیسته‌ایم با اجرای مهندسی معکوس است برخی